

ספר הברית חלק א' כתוב יושר

הדרינה כתבו שנראית שטה בתחילת הלילה, מטעם כי ווין היא בטורה העולם ופאריו במערב העולם דוחק וזה מה רכ"ה פרסאות בקרוב שהוא שיעור שעיה אחות ברוך שהמש הולך בה במובא למללה (מלמר ד' מפרק ו') כי כ"ד פעמים רכ"ה עולה ח' אלףים ת' והשתמש מקוף כל הארץ שכמותה בעוללה ח' אלףים ת' פרסה בגזבר (נספיק ח' מלמר ו') בכ"ד שעות, אשר על כן מתחילה השטש לורות וייחי בקר בזון שעיה אחת בכל יום קודם פאריו, וככה מתחילה שם האצל שהוא החולך והולך ובא תמיד אחר השטש אף היא שעיה אחת קודם פאריו, וייחי ערבי בזון קודם לפאריו שעיה אחת, והעיר רישבתה יותר לצד מורת מזווין ורומקה היא טמנה גם בין רכ"ה פרסאות נראית שטה אהיה, והעיר הילקי בתחילת הלילה על כי בבר עברו ב' שעות שהגיעה שם האצל והתחילה שם הלילה, וכן עדו לנו מהו ייחיל היום והלילה בכל מקום בארץ בשוה ברגע אחד אבל בכל עיר ועיר מדינה ומדינה מקומות אשר השטש מניע שמה באוטו רגע מתחילה יומוככה ברגע שמניע שם האצל מתחילה הלילה ולדבר זה לא נוצר דוקא להמתין על לKEY הלבנה אבל נס אם ישיגו המשגיחים מכל לילה אשר ירצו על עת ורגע באו הלבנה בתחילת טול הירודע לשניהם אשר בשני המקומות. ואם נראה רגע ההוא לרואבן שבעיר זאת שעיה אחיה קודם לשמעון שבעיר אחרת נודע שהטרח בינוים טז' טולות מטבח אשר הטה למיטה על הארץ רכ"ה פרסאות כי חלק אחד מכ"ד בש"ס הלא הוא ט' וט' פעמים ט' והוא רכ"ה מוכחה שהארץ רכ"ה כדוריות מטרוח למערב שם הייתה שטחית והארץ הנגה רחבה וארכוה כשלחן ארוך ורחב היה היום מתחול בשוה על פניו כל הארץ שולח ניצוץ ומאריך עד קצה מערב הארץ כי כאשר תעמיד נר בלילה בשולחן על קצינו האחדר תיכף ינרש כל האצל והחושך מן השולחן ויאיר גם על קצחו שכונרו אף-אם יהיה השולחן ארוך מאד, ככה היה מטבח אור הנטש או רחצת מטבח לא רגע היה מטבח הארץ ערבית ולילה על כל שטח הכרור שאנו שוכנים עליו והחושך יכסה ארץ ברגע אחד, הרוי לך מופת שהארץ אוצר הרכמה

1234567 היא כדוריית מבל צד ופנה הן מטורה לערב הן צפון לדרום :

פרק ד וויסד ארץ לא שם אותה שתהיה שוה על פניו כל הארץ אבל ברא בה הרים ועמקים זמיישר, וכל אלה לטובת הבראים כי העמקים המה משבח הנחרות וטוקה המים, והמים נזרכים לאדם בבדורים רבים בפרט לדניים ולטרעה כי בלה משקה, וההרים ייפו לארץ וטובים לדברים רבים ונכבדים. האורי אשר עליהם טוב מאד לבני אדם כי הוא טהור ונקי ותוכנথם טוב לטעת עליהם כרמים וכל מני עצי יער ובקרים טומנים מטומנים טני מטבחות חשובים טני אבני יקירות טני אדרת צבע מני טמי רפואות . כי לפי שהם גבויים מן הארץ ארמתהס יותר נקי מארמת העמקים מחמת האור השולט בהם וטונך אותם, גם הם טינה למבועות וטיענות טובות כי חלק רב מהטרט סוחף על עבר פניהם ונגרים תיכף למיטה אל מקום אחד והוא ל贊ן מטבח החום להשוכנים באורה מדינה בזמן הקין ובחורף הטה למגן למיטה ולמטדור מסערות הרותות : **ויש** הרים בעולם אשר הטה גבויים ורומים יותר טן הענינים והעטדר עליהם רואה העלבים למיטה מטנו וערפל תחת רגליו כמו הדר (עליהם) באי (סיליל) במדינה (הייטליה) הדר (מלחנולנק) במדינת (סילולימן) הדר (פייה) אשר על האי (עגנירעס) הדר (כימנරוטי) (נהוגירוקה) במדינה (פערו) והוא הנדר מלכלם כי גבויו י"ט אלפיים ש"ב גרג והקטן שכבלם הוא הדר (גרהקען) הגקרא בפי כל (גלהק נערן) במדינה (ולקען) בארכן (לעכין) כי גבויו נ' אלפיים קפ"ז גרג והוא פטו וגראה לך"ק (המלחנולנק), מלבד הרי (וומלקען) הוורקים מפיהם להבות אש ותטרות עשן עם גחל רהיטים אשר כרנו לטללה (מ"ז פיק ד') אשר הטה גם בין גבויים ורומים מאד, ועל הרים האלה אלו חייבים להזרות ולברך לעוזה מעשה בראשית. בזונה בש"ע או"ח (סימן ריכ"ה) ומטועלות המדינה להיות בה כל השלשה אלה דרים ועטקים וטישור לא מישור בלבד, لكن נשתחבה בה ארמת ישראל אל כמייטח הארץ כנאמר והארץ אשר אתם עוכרים שמה לדשתה הארץ רירוס ובקעות (דנרים י"ה) ; והנה ראיתי בספר שעריו שמים לר' אברהם אורירה במאמר שיש בו כתוב לאמר שכדור הארץ בצד קוטב הצפוני יש לו נקב גדול וחור רחב כמה וגמה פרסאות ודרך שם ננסים מ' אוקינוס אל חוכו בקרבת הארץ בחול הנדרול אשר בבטן הארץ והוא נוקבא דתהתומא רבא . ואמרי ת' אם כן וזה כוונת חז"ל באמרט שצפון העולם הוא פתו ו אין לו מחייב כאמרט ויל (נספיק ג' ימפול) תניא ר' אליעור אומר לאכדרה הואר דומה ורוח צפונית אינה מטובייה , ואמרו (גמלדא) כי נקראים אלילים על כי אין להם יכולות לעשות מחייה והוא ראש תיכות של אל"יל"לים , וזה גם כן כוונת (זיג'י') באמרו גותה צפון על התהו, כי חלק יפה מבדור הארץ בצדון חסירה ותהו , ומה שנשנתנה יסוד העפר מכל היסודות שכל היסודות טבעם לכטוטה וה עלי זה ולהקיף ותת והארץ הללו אין הימים טכסיים אותו מצל צד , וה לעדר אמרת ונאנטן שהעולם לא נתחווה על פי מבוע רק ברצון רזיה ובכחמת חכם ויכול נברא ונתחדש במו שרצה ובעת שרצה בחכמתה גחטנה ורעת בשומו לים חזק ומים לא יעברו פיו וחיל שם גובל לים כל יעבורן בלב יושבון לכטוטה